

[Finansministeren]

Ivar Nørgaards indlæg som en positiv opbakning til modernisering af den statslige sektor.

Hr. Ivar Nørgaard sagde, at svagheden i moderniseringsprogrammet bl.a. er, at det gennemføres samtidig med besparelser i den statslige sektor. Det mener jeg ikke er i overensstemmelse med realiteterne. Det er noget, som kritikere gerne vil lægge ind i det. Jeg har den grundholdning til moderniseringen som helhed, at den skal finde sted, uanset hvilket niveau den offentlige sektor end måtte befinde sig på. Uanset hvilket ydelsesniveau man anlægger, hvilket investeringsomfang i veje, broer osv. man anlægger, så må det være et krav til den offentlige sektor, at den skal være så lidt bureaukratisk som muligt, at den skal være så effektiv som muligt, at det skal være en god arbejdsplads for de ansatte, og at den skal yde borgerne en god service.

Selve omfanget i kroner er noget, man politisk kan tage stilling til, og det kan man have forskellige opfattelser af. Men jeg kan ikke forestille mig – og det har også alligevel været mere eller mindre indpakket i en række ordfores indlæg her i dag – at man kan være uenig i, at den offentlige sektor skal køre så effektivt og så ubureaukratisk som overhovedet muligt. Derfor er det ikke nogen svaghed, at moderniseringen finder sted samtidig med, at det har været nødvendigt for denne regering at gennemføre besparelser i et betydeligt omfang. En hvilken som helst anden regering, som ville tage tingene alvorligt, var naturligvis også blevet tvunget til at modernisere den offentlige sektor.

Teknologiudviklingen har spillet en stor rolle i mange indlæg, og hr. Ivar Nørgaard ville gerne vide, om det var rigtigt, at man regnede med investeringer i ny teknologi på ca. 6 mia kr. over de næste 10 år. Jeg kan sige, at det er såmænd meget tæt på forventningerne, vi opererer med investeringer i en størrelsesorden 500-700 mill. kr. pr. år i de næste 10 år. Men det er jo ikke ensbetydende med, som det undertiden er fremgået af visse aviser, at det så fører frem til bunker af afskedigelser. Det gør det jo ikke, når vi ser på praksis.

Hvis vi f.eks. tager finansåret 1985, så var der i det finansår en ekspansion i investering af teknologi på 15 pct. Hvis man ser på personaleudviklingen i 1985 sammenlignet med

1984, så er det nogenlunde samme personale-tal, vi har. Det store beløb på de 500-700 mill. kr. pr. år – hvis det er et stort beløb – svarer til 2 pct. af den del af statsbudgettet, der anvendes til drift af statslige institutioner.

Dermed vil jeg gerne slå fast, at der ikke er nogen grund til frygt på dette område. Det er klart, at staten ville sakke agterud, hvis man ikke anvendte de teknologiske muligheder. Det ville for mig at se også i det lange løb gøre staten til en dårlig arbejdsplads, hvis ikke vi gjorde det. Men det skal omvendt ikke – det vil det heller ikke komme til – føre til utryghed og til masseafskedigelser. Vi har faktisk sagt mange gange i svar til skeptikere her i folketinget, at der er ingen grund til den frygt overhovedet, og jeg synes, at erfaringen fra 1985, som jeg nævner her, er en meget klar understregning af, at praksis er anderledes.

Efteruddannelse er jo et væsentligt område. Hr. Ivar Nørgaard siger, at der er en klar tendens til, at det er topcheferne, der går på dyre managementkurser, og det er så årsagen til, at der ikke kan skaffes midler til, at andre kan komme på kurser. Det er ikke rigtigt. Administrationsdepartementet har for nylig gennemført en stikprøveundersøgelse i 60 departementer og styrelser, og det viser sig, når man ser på udviklingen i 1985 og 1986, at der ganske rigtigt er en betydelig vækst i antallet af kursustimer for chefer, men der er lige så stor vækst i antallet af kursustimer for det, man kalder »øvrige grupper«, der bl.a. omfatter kontorfunktionærer, mens der derimod ikke er så stærk vækst inden for gruppen akademiske sagsbehandlere. Jeg synes egentlig, at det – om end det kun er en stikprøveundersøgelse – viser, at der er sket en betydelig vending, idet det tilbage i tiden meget ofte var de akademiske sagsbehandlere, som fik tilbud om kurser.

Der er en vækst i lederuddannelsen, og det skal der være, men der er lige så stor vækst for øvrige grupper, især kontorfunktionærer. Det er noget, vi vil følge meget stærkt op fra administrationsdepartementets side. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi mener, at øget efteruddannelse er et meget væsentligt instrument i videreførelsen af moderniseringsprocessen, og det er naturligvis efteruddannelse for alle lønmodtagerkategorier, ingen tvivl om det. Vi vil også